

Lummekasvit

Risteytyvät keskenään helposti --> vaikea määrittää. Lummekasvit alkeellisimpia kaksisirkkaisheimoja, josta kertoo kukkalehtien monilukuisuus, heteiden ja terälehtien välimuotosarja, sekä kukkalehtien suojaamattomuus. Pohjamudassa on varsi, josta juuria syvemmälle ja uposlehtiä vedenpintaan. Varsi siten pitkälle erikoistunut. Ilmaraot lehtien pinnassa. Juurakko piisamin herkkua. Kukat avautuvat aamupäivällä ja sulkeutuvat 6-7 tunnin kuluttua, sateisina kylminä päivinä eivät aukea lainkaan. Avautumismekanismi johtuu terä- ja verholehtien erilaisesta kasvunopeudesta. Aamulla terälehdet nopeampia, illalla verholehdet. Kukinnan päätyttyä kukka kypsyy vedenpinnan alla ja syys - lokakuussa leviää virtausten mukana.

□

Sisällys

- [1 Isolumme](#)
- [2 Pohjanlumme](#)
- [3 Suomenlumme](#)
- [4 Ulpukka](#)
- [5 Konnanulpukka](#)
- [6 HAPPOMARJAKASVIT](#)
 - [6.1 Ruostehappomarja](#)
 - [6.2 Japaninhappomarja](#)

Isolumme

Nymphaea alba. Kukka voi olla yli 20 cm.

Pohjanlumme

N. candida. Etelä-Savon maakuntakukka. Tavallisin. Kasvistomme suurimmat siitepölyhiukkaset.

Suomenlumme

N. tetragona. Punakukkaiset rauhoitettuja.

Ulpukka

Nuphar lutea. Tökkää 4 tikkua hedelmään jaloiksi, saat possun. Katso sivu [Ulpukka](#)

Konnanulpukka

N. pumila. Alle puolentoista metrin syvyydessä. Pääasiassa taigan laji.

HAPPOMARJAKASVIT

Pohjolaan 1200-luvulla, Suomeen hiukan myöhemmin. Rohdoskäyttö, marjat sitruunan korvikkeena

josta norjalainen nimi punssimarja, lehdet mausteeksi, puuaines keltainen. Linné nimesi kasvin afrikkalaisena kasvina Pohjois-Afrikan paimentolaisten mukaan, berberistä ei kuitenkaan Afrikasta löydy vaan Keski-Euroopasta. Ja nimi voisi alunperin tulla Constantinus munkin nimeämänä kutsuessaan kasvin germaaneita käyttäjiä barbaareiksi.

Ruostehappomarja

Berberis vulgaris. Viljely kielletty viljanmustaruosteen väli-isäntänä takia. Mustaruoste muodostaa keväisin keltaisia itiöpesäkkeitä happomarjan lehtien alapinnalle ja itiöt leviävät pelloille.

Japaninhappomarja

B. thunbergii.